

УДК 685.34.035.51

ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЗИКО-МЕХАНІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ШКІР З ДЕКОАТИВНИМ ПОКРИТТЯМ

Студ. О.В. Матвієнко гр. МгВ-15
Наук. керівники доц. В.П. Кернеш, проф. С.С. Гаркавенко
Київський національний університет технологій та дизайну

Натуральна шкіра – це матеріал пріоритетний для виробництва взуття та аксесуарів. В процесі виробництва виробів даної групи є ряд операцій в момент виконання яких матеріал піддається розтягненню, згинанню, стисненню тощо. Тому випробування матеріалів та дослідження їх фізико-механічних властивостей є актуальним.

Асортимент шкіряної промисловості досить широкий оскільки включає тверді шкіряні товари (шкіра для підшов, каблуків), м'які шкіри (заготовок, шкіргалантереї, меблів), окрім цього шкіряна промисловість виготовляє штучні та синтетичні шкіри та хутра, що значно збільшують вибір продукції.

На сьогоднішній день ринок досить насичений різними видами шкіри: опойок, виросток, замша, велюр, лаковані шкіри, нубук та інші. Виробництво натуральних шкіряних матеріалів і надання їм певних властивостей залежить від якості сировини, що виробляється, а також від виду і складу хімічних речовин для фарбування та оздоблення матеріалу.

Загалом шкіри поділяють на чотири класи: для взуття, одягово-галантерейні, лимарні та технічні. Кожен клас в свою чергу поділяється на групи і типи у відповідності до більш вузького призначення [1]. Крім загальної класифікації шкіри поділяють за товщиною і площею, методом дублення, конфігурацією, способом і характером обробки.

Взуттєві шкіри повинні бути м'якими, але щільними, стійкими до тертя, багаторазового вигину, дії води і температурних режимів, мати достатню міцність і тягучість, хорошу паро- і повітропроникність. Не останню роль у взуттєвому виробництві грає штучна та синтетична шкіра, що в разі збільшує асортимент сировини для виробництва виробів.

За міжнародним стандартом під якістю розуміють сукупність характеристик об'єкта, що відносяться до його здатності задовольняти встановлені або передбачувані потреби. Встановлені потреби повинні бути відображені в показниках фізико-механічних та хімічних властивостей, закладених у вимогах стандартів на відповідні види матеріалів [2,3]. Для визначення фізико-механічних властивостей покриттів проводять експериментальні дослідження на міцність та подовження, стійкість фарбування до мокрого, сухого тертя та дії розчинників.

Для експериментальних досліджень було обрано зразки натуральних шкір вироблених заводом «Чинбар».

Аналіз експериментально-дослідних зразків шкір на фізико-механічні характеристики показав, що всі зразки відповідають вимогам ДСТУ на взуття і можуть бути використані для виробництва взуття. Для характеристики якості декоративного покриття матеріалів необхідно провести весь спектр досліджень, включно з хімічним та мікроскопічним аналізами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гусейнова Т. С. Товароведение швейных и трикотажных товаров: Учебник для вузов/ Т. С. Гусейнова – М.: Экономика, 1991. – 287 с.
2. ГОСТ ISO 17701-2013 Обувь. Методы испытаний верха обуви, подкладки и вкладных стелек. Миграция красителя.
3. ГОСТ ISO 17700-2011 Обувь. Методы испытаний материалов верха обуви, подкладки и вкладных стелек. Устойчивость окраски к трению.